

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ที่มุ่งศึกษาแนวโน้มการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ตามมาตรา 15(1) ระดับมัธยมศึกษาศึกษาในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2548-2558 โดยการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ซึ่งอาศัยความคิดเห็น (Opinion) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่คาดการณ์ถึงแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับรายละเอียดและวิธีการดำเนินการวิจัย มีดังต่อไปนี้

- กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- วิธีการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดเลือกกลุ่มตัวอย่างเองตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ มีดังต่อไปนี้
 - 1.1 ทำงานเกี่ยวกับการศึกษา ไม่น้อยกว่า 7 ปี
 - 1.2 ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - 1.2.1 เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน หรือ
 - 1.2.2 เป็นผู้ที่มิได้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หรือ
 - 1.2.3 เป็นนักวิชาการหรือนักการศึกษาที่สนใจและมีความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

1.3 สามารถอุทิศเวลากับการตอบแบบสอบถามตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัยด้วยความสมัครใจ

2. วิธีเลือกผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามข้อ 1.1, 1.2 และ 1.3 จำนวน 5 คน เป็นผู้เสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญร่วม พร้อมแนบรายชื่อผู้เชี่ยวชาญร่วมในแต่ละกลุ่มไปให้ด้วย

2.2 ผู้วิจัยนำรายชื่อจากข้อ 2.1 มาจัดเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อยตามลำดับ ทั้งนี้ เพื่อคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญร่วมในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ประมาณ 20 คน

อนึ่ง กรณีที่ผู้เชี่ยวชาญร่วมมีความถี่เท่ากัน ผู้วิจัยจะใช้เหตุผลที่เหมาะสมในการคัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญร่วมด้วยตนเอง จนได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญร่วมทั้งหมดตามจำนวนข้างต้น รายละเอียด ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำแนกผู้เชี่ยวชาญร่วมตามคุณสมบัติ

ผู้เชี่ยวชาญร่วมตามคุณสมบัติ	จำนวน (คน)
1. ผู้เกี่ยวข้องกับจัดการศึกษาเอกชน	4
2. ผู้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	10
3. นักวิชาการหรือนักการศึกษาที่สนใจและมีความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	6
รวมทั้งหมด	20

2.3 ส่งหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ซึ่ง เกษม บุญอ่อน (2522 : อ้างถึงใน Macmillan, 1971) ได้กล่าวถึงการกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสม คือ จำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป เพราะอัตราการลดของความคลาดเคลื่อนจะมีน้อยมาก คือ ประมาณ 0.02 ดังนั้น จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ จำนวน ประมาณ 20 คน ถือว่าเหมาะสมในการเป็นกลุ่มประชากรของการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษารายละเอียดของเทคนิคเดลฟาย และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหาร หรือการดำเนินงานต่างๆ จากหนังสือ วารสาร บทความ และเอกสารอื่นๆ ตลอดจนทั้งรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการวิจัยที่นำเทคนิคแบบเดลฟาย (Delphi Techniques) มาใช้ เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบในการศึกษาแนวโน้มของการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามตามมาตรา 15(1) ระดับมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง พ.ศ. 2548-2558 ซึ่งกรอบในการศึกษามีขอบเขตดังต่อไปนี้

- 1.1 วิสัยทัศน์
- 1.2 เป้าหมาย
- 1.3 ภารกิจ
 - 1.3.1 การบริหารงานวิชาการ
 - 1.3.2 การบริหารงานบุคคล
 - 1.3.3 การบริหารงานการเงิน
 - 1.3.4 การบริหารงานทั่วไป
- 1.4 โครงสร้างการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

วิธีการสร้างเครื่องมือ

สำหรับวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยการศึกษารายละเอียดของเทคนิคเดลฟาย และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากหนังสือ วารสาร บทความ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษางานวิจัยที่ใช้เทคนิคเดลฟาย เรื่องรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (บุญเจริญ บำรุงชู, 2536 : 1-155) ศึกษาเรื่อง แนวโน้มการบริหารของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดในทศวรรษหน้า (เพ็ญพร ไชยนาพงษ์, 2536 : 1-128)

ศึกษาเรื่อง โรงเรียนเอกชนในอนาคต (ทองคำ สุนทร, 2536 : 1-134) และศึกษาเรื่อง แนวโน้มการบริหารของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2540-2549) (นิเลาะ แวอุเซ็ง, 2540 : 1-164) ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบในการศึกษาแนวโน้มของการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในทศวรรษหน้า ขึ้นตอนและรายละเอียดของการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

1) แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-end Form) จากกรอบที่กำหนดไว้ จำนวน 5 ข้อ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสำนวนภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนที่จะส่งให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

2) แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นการนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์แยกเป็นประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ โดยพยายามที่จะคงสำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญและตัดทอนข้อความที่ซ้ำซ้อนหรือส่วนที่อยู่เหนือขอบเขตของการวิจัยออก แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวทางการสร้างมาตราวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) และเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2536 : 157) ได้อธิบายว่า “แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าเป็นวิธีการกำหนดค่าตัวเลขให้กับความรู้สึกแต่ละระดับ คือ ถ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งให้น้ำหนัก 5 เห็นด้วยให้น้ำหนัก 4 ไม่แน่ใจให้น้ำหนัก 3 ไม่เห็นด้วยให้น้ำหนัก 2 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้น้ำหนัก 1” แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ทำการปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเดิมตอบ โดยการให้น้ำหนักความเป็นไปได้ของแนวโน้มตามระดับคะแนน ดังนี้

แนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุด	ให้ระดับคะแนน 5
แนวโน้มที่เป็นไปได้มาก	ให้ระดับคะแนน 4
แนวโน้มที่เป็นไปได้ปานกลาง	ให้ระดับคะแนน 3
แนวโน้มที่เป็นไปได้น้อย	ให้ระดับคะแนน 2
แนวโน้มที่เป็นไปได้น้อยที่สุด	ให้ระดับคะแนน 1

คะแนนที่ได้ในรอบนี้ ผู้วิจัยนำไปคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

3) แบบสอบถามรอบที่ 3 ประกอบด้วย คำถามเหมือนแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่จะเพิ่มเติมคำถามพื้นฐานของน้ำหนักคะแนนจากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ และน้ำหนักคะแนนของคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทราบคำตอบและทบทวนก่อนที่จะตอบกลับมาอีกครั้ง

อนึ่ง ในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะทราบว่า ตนมีความคิดเห็นแตกต่างหรือไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเพียงใด ซึ่งจะได้พิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญอาจจะเปลี่ยนคำตอบใหม่หรือจะยังคงยืนยันคำตอบเดิมก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย และสำหรับคำตอบที่ไม่ได้อยู่ในช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความนั้น ๆ

ดังนั้น ในรอบนี้ ผู้วิจัยนำข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม มาสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวโน้มของการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใน 10 ปีข้างหน้า

ในกรณีที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยอาจนำมาอภิปรายผลด้วยหากเป็นประเด็นสำคัญและมีประโยชน์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ไปถึงผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดเลือก จำนวน 5 คน เพื่อขอความร่วมมือเป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยเข้าชี้แจงด้วยตนเองเกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ไปถึงผู้เชี่ยวชาญร่วมที่ได้คัดเลือกตามข้อ 1 เพื่อขอความร่วมมือเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมด้วยตนเอง

3. ส่งแบบสอบถามรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิดไปยังผู้เชี่ยวชาญร่วมในข้อ 2 โดยตนเอง และเมื่อตอบแล้วเสร็จให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ การรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาให้ได้ทั้งสิ้น 20 ฉบับ โดยรอบนี้ใช้ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 27 วัน

4. ส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ไปยังผู้เชี่ยวชาญร่วมกลุ่มเดิมด้วยตนเอง และเมื่อตอบแล้วเสร็จให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ รวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 20 ฉบับเท่าเดิม โดยรอบนี้ใช้ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2549 รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 24 วัน

5. ส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบที่มีคำถามเหมือนแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่จะเพิ่มคำถามพื้นฐาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ และน้ำหนักคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ตอบ ไปยังผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมด้วยตนเอง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองได้ทั้งสิ้น 20 ฉบับเท่าเดิม โดยรอบนี้ใช้ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 36 วัน

รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 รอบ เป็นระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น 7 เดือน โดยในแต่ละรอบของการส่งแบบสอบถาม ถ้าหากผู้เชี่ยวชาญท่านใดที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะติดตามผลโดยไปพบด้วยตนเอง หรือติดตามผ่านโทรศัพท์ยังผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ทั้งนี้ จำนวนแบบสอบถามได้เท่าเดิม คือ 20 ฉบับ เพื่อให้เป็นไปตามแนวการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ทุกประการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ทั้งด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบ และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลรอบที่ 1 จากแบบสอบถามแบบปลายเปิดรอบที่ 1 ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระที่เกี่ยวกับแนวโน้มของการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง พ.ศ. 2548-2558 โดยนำคำตอบที่ได้มาประมวลตัดข้อความที่ซ้ำซ้อน หรือส่วนเกินไปจากขอบข่ายที่กำหนดไว้ ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำผลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 2 จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญจัดอันดับความสำคัญของข้อความแต่ละข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเป็นไปได้ใน 10 ปีข้างหน้า โดยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม (Mode) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำถามแต่ละข้อ แล้วจึงนำผลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่มีการเพิ่มค่ามัธยฐาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ และน้ำหนักคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ตอบในรอบที่ผ่านมา

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 3 จากแบบสอบถามซึ่งมีคำถามเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมพิจารณาทบทวนคำตอบของตน แล้วนำคำตอบมาทำการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แล้วนำมาอภิปรายผลดังนี้

3.1 ค่ามัธยฐาน (Median)

จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ที่ผู้วิจัยได้กำหนดน้ำหนักของคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายมีดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536 : 157)

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อย
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มาก
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด

ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 8-11)

ค่ามัธยฐานที่อยู่ในช่วงระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐานที่อยู่ในช่วงระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นเป็นไปได้น้อย

ค่ามัธยฐานที่อยู่ในช่วงระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นเป็นไปได้ปานกลาง

ค่ามัธยฐานที่อยู่ในช่วงระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นเป็นไปได้มาก

ค่ามัธยฐานที่อยู่ในช่วงระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นเป็นไปได้มากที่สุด

3.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน แต่ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความนั้นมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน (ปรางณี ทองคำ, 2529 : 33)

3.3 ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องกันของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจว่า ข้อความใดที่มีผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในข้อความนั้น ๆ (ปรางณี ทองคำ, 2529 : 33)

3.4 การพิจารณาความสอดคล้อง

ผู้วิจัยนำค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องของแนวโน้มนั้นแต่ละข้อความ กล่าวคือ ข้อความใดมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และสำหรับข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน รายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 การพิจารณาความสอดคล้องของแนวโน้มนั้นในแต่ละข้อความของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ค่าสถิติ กรณี	ค่าพิสัย ระหว่างควอไทล์	ค่าความแตกต่าง ระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้อง
1	ไม่เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	สอดคล้อง
2	ไม่เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
3	เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
4	เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง

3.5 ผู้วิจัยนำข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม มาสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกับแนวโน้มของการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใน 10 ปีข้างหน้า

อนึ่ง ในกรณีที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายผลด้วย หากเป็นประเด็นสำคัญและมีประโยชน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐาน (Median)

คำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความจากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ , 2536 : 58)

$$\text{Mdn} = L + \left(\frac{\frac{N}{2} - fc}{fw} \right) i$$

เมื่อ Mdn แทน มัธยฐาน

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

N แทน จำนวนคะแนนหรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

fc แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีมัธยฐานตกอยู่

fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

i แทน อัตรากว้างชั้นคะแนน

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

การหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ หาได้จากค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532 : 68)

$$\text{พิสัยระหว่างควอไทล์ (IR)} = Q_3 - Q_1$$

สูตรการคำนวณหาค่าควอไทล์ที่ 3 (Q_3)

$$Q_3 = L + \left(\frac{\left(\frac{3}{4} \right) N - fc}{fw} \right) i$$

- เมื่อ Q_3 แทน ค่าควอไทล์ที่ 3 (Q_3)
 L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q_3) ตกอยู่
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 fc แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q_3) ตกอยู่
 fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q_3) ตกอยู่
 i แทน อัตรากวาระชั้นคะแนน

สูตรการคำนวณหาค่าควอไทล์ที่ 1 (Q_1)

$$Q_1 = L + \left(\frac{\left(\frac{1}{4} \right) N - fc}{fw} \right) i$$

- เมื่อ Q_1 แทน ค่าควอไทล์ที่ 1 (Q_1)
 L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q_1) ตกอยู่
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 fc แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q_1) ตกอยู่
 fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q_1) ตกอยู่
 i แทน อัตรากวาระชั้นคะแนน

3. ฐานนิยม (Mode)

การคำนวณหาค่าฐานนิยม ใช้สูตร ดังนี้

$$\text{Mod} = L + \left(\frac{\Delta_1}{\Delta_1 + \Delta_2} \right) i$$

เมื่อ Mod แทน ฐานนิยม

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่

Δ_1 แทน ผลต่างของจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนก่อนฐานนิยมตกอยู่กับ
จำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่

Δ_2 แทน ผลต่างจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่กับ
จำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่อยู่ถัดจากที่มีฐานนิยมตกอยู่

i แทน อัตรากว้างชั้นคะแนน